

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1917.

Treść: (Nr 128. i 129.) 128. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia ceny najwyższej na benzol handlowy. — 129. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia cen najwyższych za surowy dziegiet z węgla kamiennego i za destylowany dziegiet z węgla kamiennego.

128.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 22. marca 1917,

w sprawie ustanowienia ceny najwyższej za
benzol handlowy.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

I. Cena najwyższa przy sprzedaży benzolu handlowego w ilościach przynajmniej całego ładunku wagonowego przez fabryki produktów dziegciowych.

Cena zasadnicza.

§ 1.

Przy sprzedaży benzolu handlowego wszelkiego rodzaju (benzolu, nafty solwentowej, ksylolu) w ilościach przynajmniej jednego ładunku wagonowego nie wolno przekraczać ceny zasadniczej 42 K.

Cenę tę rozumie się za 100 kg czystej wagi sprzedanego towaru ze stacyi kolejowej Schönbrunn-Witkowice bez naczyń za natychmiastową zapłatą w gotówce bez potrącenia.

Wynagrodzenie za przewóz.

§ 2.

Jeżeli towar ma być dostawiony z zapłatą przewoźnego na stacyi kolejowej odbiorcy, to wolno policzyć jako wynagrodzenie za przewóz:

1. Przy dostawie w wagonach cysternowych stopę przewozową, przypadającą za 100 kg czystej wagi przewiezionego towaru, obowiązującą przy nadaniu przynajmniej 5000 kg tego towaru albo w razie płacenia przewoźnego za tyleż przynajmniej ciężaru tego towaru od listu przewozowego i od wozu w obrocie Schönbrunn-Witkowice do stacyi kolejowej odbiorcy.

2. W razie dostawy w beczkach 125% połączanego w myśl liczby 1. wynagrodzenia za przewóz.

§ 3.

Jeżeli towar ma być dostawiony wolny od należytości na stacyę załadowania sprzedawcy, w takim razie cenę zasadniczą (§ 1.) należy obliczyć tak, aby wraz z faktycznymi kosztami przewozu za pobór towaru całymi wagonami ze stacyi załadowania sprzedawcy do stacyi załadowania odbiorcy, które to koszta przewozu ma uścić kolej nabywca i które przypadają od 100 kg czystej wagi sprzedanego towaru, nie wynosiła więcej od ceny, dozwolonej w myśl §§ 1. i 2. przy dostawie z opłatą przewozu do stacyi kolejowej odbiorcy.

Dodatki.

§ 4.

Oprócz ceny zasadniczej i ewentualnego wynagrodzenia za przewóz (§§ 1. do 3.) wolno policzyć tylko jeszcze następujące dodatki, jako wynagrodzenie za naczynia:

1. Przy dostawie we wagonach cysternowych sprzedawcy od każdych 100 kg czystej wagi sprzedanego towaru 1 K. Wagon cysternowy musi jednak być opróżniony w ciągu 48 godzin od chwili oddania go do dyspozycji przez stacyę

odbiorczą odbiorcy. W razie zwłoki w opróżnieniu albo w zwrocie wagonu cysternowego na stację odbiorczą ponad 48 godzin można za każdych dalszych rozpoczętych 24 godzin pobrać za wagon cysternowy po 10 K.

2. Przy dostawie w drewnianych beczkach sprzedawcy kwotę, odpowiadającą wartości beczki.

Każda z obu stron umawiających się może żądać odebrania z powrotem, względnie zwrotu beczki. W tym razie należy zwrócić kupującemu wartość beczki po potrąceniu wynagrodzenia aż do 2 K za 100 kg czystego ciężaru za użycie i przygotowanie beczki, przytem rozumie się, że beczka będzie zwróconą sprzedawcy towaru z opłacением przewoźnego aż do jego stacyi załadowania.

3. Przy dostawie w drewnianych beczkach kupującego, za przygotowanie beczki wynagrodzenie aż do 1,50 K za każdych 100 kg czystego ciężaru sprzedanego towaru. Przytem rozumie się, że beczkę dostawia się sprzedawcy towaru z zapłacением przewoźnem do jego stacyi załadowania.

4. Przy dostawie w żelaznych beczkach sprzedawcy wynagrodzenie do 50 h w razie, jeżeli zwrot beczki zostaje uskuteczniony w ciągu jednego miesiąca po otrzymaniu towaru, a w razie jeżeli zwrot następuje później, dalsze wynagrodzenie aż do 1,50 K za każdy zaczęty miesiąc. Zwrot beczki rozumie się z opłacением przewoźnego do stacyi załadowania sprzedawcy.

Sprzedawca ma prawo wymówić sobie za warunek ustanowienie stosownego zabezpieczenia dla zwrotu beczki.

5. Przy dostawie w żelaznych beczkach kupującego nie wolno policzać osobnego wynagrodzenia. Przytem rozumie się, że beczkę odsyła się sprzedającemu towar z opłacением przewoźnem do jego stacyi załadowania.

II. Cena najwyższa przy sprzedaży benzolu handlowego przez kupców.

§ 5.

Dla sprzedaży benzolu handlowego przez kupców obowiązują następujące postanowienia:

1. Jeżeli benzol zostanie dostawiony przez kupca bezpośrednio z wyrabiającej benzol fabryki produktów dziegciowych do stacyi kolejowej jego odbiorcy, to wolno oprócz ceny zasadniczej (§ 1.), oprócz policzalnego w myśl § 2., l. 2, za przestrzeń Schönbrunn-Witkowice, stacyja kolejowa odbiorcy, wynagrodzenia przewoźnego, wreszcie oprócz policzalnego w myśl § 4. wynagrodzenia za beczkę policzyć tylko dalszą kwotę do 5 K za każe 100 kg, ciężaru netto sprzedanego towaru.

Jeżeli przewóz uskutecznia się w ilościach mniejszych niż 5000 kg na list przewozowy, to wolno zamiast wymienionego w pierwszym ustępie wynagrodzenia przewozu policzyć przewoźne od pojedyńczych sztuk przypadające za drogę kolejową Schönbrunn-Witkowice, stacyja kolejowa odbiorcy z tem, że za podstawę obliczenia bierze się dla każdych 100 kg ciężar netto 125 kg.

2. Jeżeli dostawę towaru uskutecznia się ze składu handlarza, to wolno mu oprócz kwot policzalnych w myśl liczby 1 policzyć tylko dodatek za kosztą dowozu towaru z jego stacyi kolejowej do jego składu i odwiezienia z jego składu do jego stacyi kolejowej.

3. Jeżeli sprzedaż uskutecznia się ze składu handlarza, a ten ostatni nie podejmuje się przesłania, w takim razie wolno mu oprócz ceny zasadniczej (§ 1.), oprócz policzalnego w myśl § 2., liczba 2, przewoźnego za transport do jego stacyi kolejowej, oprócz policzalnego w myśl § 4. wynagrodzenia za beczkę i wreszcie oprócz dopłaty w kwocie 5 K (liczba 1) policzyć tylko dodatek na kosztą dowozu towaru z jego stacyi kolejowej do jego składu.

Policzalne w myśl 1. 2 i 3 dodatki za kosztą przewozu nie mogą być wyższe od dodatków, ustanowionych przez władzę polityczną pierwszej instancji na zasadzie rozporządzenia ministerialnego z dnia 18. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 378, w odniesieniu do kosztów przewozu produktów olejów mineralnych.

Fabryki produktów dziegciowych uchodzą przy sprzedaży benzolu w ilościach mniejszych niż cały ładunek wagonowy, za handlarzy w rozumieniu powyższych postanowień.

Dodatki wszelkiego rodzaju, dozwolone w myśl powyższych postanowień tego paragrafu, wolno tylko raz policzać, nawet w razie ponownych sprzedaży.

III. Postanowienia karne i końcowe.

§ 6.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile odnośny czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, będą karaly władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 7.

Postanowienia § 5. wchodzą w życie w dniu 10. kwietnia 1917, a wszystkie inne postanowienia tego rozporządzenia z dniem jego ogłoszenia.

Ustanowione w §§ 1. do 4. ceny najwyższe obowiązują także dla tych towarów, które zakupiono przed 27. marca 1917, które jednak w tym dniu nie nadeszły jeszcze do stacyi kolejowej odbiorcy.

§ 8.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie obowiązują w Dalmacji.

Urban wlr.

129.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 22. marca 1917,

w sprawie ustanowienia cen najwyższych za surowy dziegieć z węgla kamiennego i za destylowany dziegieć z węgla kamiennego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Przy sprzedaży surowego dziegciu z węgla kamiennego albo dziegciu mieszanego (mieszanina dziegciu z węgla kamiennego z dziegiem z węgla brunatnego) przez wytwórców (gazownie, koksarnie i wszystkie inne przedsiębiorstwa, w których używa się dziegieć z węgla kamiennego) nie wolno przekraczać, stosownie do wysokości wyrobu dziegciu w tych przedsiębiorstwach w roku 1916, podanych poniżej cen:

W przedsiębiorstwach z produkcją

1. do 1000 cetnarów metrycznych	K 12.—
2. zwyk 1000 do 5000 cetnarów metrycznych	11.—
3. zwyk 5000 do 10.000 cetnarów metrycznych	10.—
4. zwyk 10.000 do 50.000 cetnarów metrycznych	9.—
5. powyżej 50.000 cetnarów metrycznych	8.—

Minister handlu może te gazownie, które do wybuchu wojny używały węgla angielskiego, przeńieść w razie wykazania finansowo niekorzystnego wyniku przedsiębiorstwa do wyższej klasy ceny, niż do tej, do której należą w myśl powyższego szematu.

§ 2.

Przy sprzedaży destylowanego dziegciu z węgla kamiennego przez fabryki produktów dziegciowych, nie wolno, stosownie do ilości przetworzonego

w roku 1916 surowego dziegciu z węgla kamiennego przekroczyć następujących cen:

1. ze strony fabryk produktów dziegciowych, które przerobiły najwyżej 50.000 cetnarów metrycznych K 14.—

2. ze strony fabryki produktów dziegciowych, które przerobiły więcej niż 50.000 cetnarów metrycznych , 11.50

§ 3.

Ceny, ustanowione w §§ 1. i 2., rozumie się za każde 100 kg ciężaru netto sprzedanego towaru loco miejsce produkcji sprzedawcy bez naczynia za tychmiastową zapłatą w gotówce bez potrącenia.

§ 4.

Jeżeli towar nie zostaje dostawiony loco miejsce produkcji sprzedawcy, to może on policzyć faktycznie narosłe koszta przewozu i podwody.

§ 5.

Oprócz ceny sprzedaży (§§ 1.—3.) i ewentualnych kosztów przewozu i podwody (§ 4.) wolno policzyć tylko jeszcze następujące wydatki jako wynagrodzenie za naczynia:

1. przy dostawach w wagonach cysternowych sprzedawcy 1 K za kaŜdych 100 kg ciężaru netto sprzedanego towaru. Wóz cysternowy musi być jednak opróżniony w ciągu 48 godzin po oddaniu go przez stację odbiorczą odbiorcy do dyspozycji. W razie zwłoki z opróżnieniem albo ze zwrotem wozu cysternowego stacyi odbiorczej ponad 48 godzin można pobrać za wóz cysternowy za kaŜdych dalszych rozpoczętych 24 godzin kwotę 10 K.

2. w razie dostawy w drewnianych beczkach sprzedawcy wartość beczki.

Każda ze stron umawiających się może żądać zabrania z powrotem, względnie zwrotu beczki. W tym razie należy zwrócić sprzedawcy wartość beczki po potrąceniu wynagrodzenia, wynoszącego do 1.50 K od kaŜdych 100 kg ciężaru netto sprzedanego towaru za zużycie i przyrządzenie beczki. Przytem rozumie się, że beczkę zwraca się sprzedawcy towaru z opłaceniem przewoźnego do jego stacyi załadowania.

3. Przy dostawie w drewnianych beczkach nabywcy za przyrządzenie beczki wynagrodzenie, wynoszące do 1 K za 100 kg ciężaru netto sprzedanego towaru. Przytem rozumie się, że beczkę odstawia się sprzedawcy towaru z opłaceniem przewoźnego do jego stacyi załadowania.

§ 6.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, będą karały władze polityczne pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

obowiązują także dla tego towaru, który zakupiono jeszcze przed dniem ogłoszenia tego rozporządzenia, ale który w tym dniu nie nadszedł jeszcze do stacyji przeznaczenia.

Urban wlr.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ustanowione w niem ceny najwyższe